

NEDERLANDSTALIGE TUCHTRAAD VAN BEROEP VOOR ADVOCATEN

eerste kamer

Dossier: TB-0355-2025 (TAG-867 DEN/24-25/0085/TU/LM)

In de zaak van:

mr. X, advocaat

appellant,

wijst de Nederlandstalige tuchtraad van beroep de volgende beslissing.

***

1. Ten laste gelegde feiten

Bij aangetekende brief van 13 mei 2025 werd Mr. X met toepassing van artikel 459 Gerechtelijk Wetboek opgeroepen om te verschijnen voor de tuchtraad voor advocaten van de Ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent, na beslissing van de stafhouder van de Orde van advocaten bij de balie te (plaats) tot het doen van deze oproepingen krachtens artikel 458 § 2 Ger. W. van 14 maart 2025 wegens de volgende concrete feiten 1, 2, 3 en 4 (zoals omschreven in de bestreden beslissing):

*"...Er werd ambtshalve een tuchtonderzoek geopend lastens mr. X door stafhouder A waarvan mr. X in kennis werd gesteld met de aangetekende brief dd. 23.12.2024 (stuk AI),
De volgende feiten maakten deel uit van het onderzoek*

- 1. In de e-mail dd. (...) 2024 van mr. X aan onderzoeksrechter B heeft hij verwezen naar brieven en de beslissing van de stafhouder. Dit kan mogelijk een inbreuk uitmaken op artikel 143 CDA.*
- 2. De versie van het proces-verbaal van (...) 2024 omvattende het eerste verhoor van mevrouw C dat mr. X overmaakte aan mr. D zou verschillen van het exemplaar dat in het dossier steekt. Op pagina 4 van het verhoor zou de passage die begint met 'mr. X verlaat het verhoorlokaal (...)'" en eindigt met "(...) hervatten van het verhoor" ontbreken.*
- 3. Uit het proces-verbaal van (...)2024 omvattende het eerste verhoor van mevrouw C waarvoor mr. X Salduz-bijstand verleende, blijkt dat hij het*

verhoorlokaal om (tijd) zou hebben verlaten. In het proces-verbaal is niet vermeld dat hij zou zijn teruggekomen.

4. *In de email dd. 26.09.2024 aan stafhouder A doet mr. X bepaalde uitspraken over mr. D die mogelijk niet in overeenstemming zijn met de waardigheid en de kiesheid die van een advocaat mag worden verwacht*
- 5, *De controle van de derdenrekening van (...) 2024 tot en met (...) 2025 ...",*

zijnde de feiten die het voorwerp van het tuchtonderzoek uitmaken, die dan in de oproeping en de beslissing zelf omschreven worden als de volgende verweten tuchtfeiten 1, 2 3 en 4, behoudens een feit 5, dat geen aanleiding gaf tot een tuchtvervolgning:

"... Uit het gevoerde onderzoek is gebleken dat het niet te betwisten is dat:

Voor het eerste feit:

Door in de e-mail dd. (...).24 aan onderzoeksrechter B te verwijzen naar de brieven en de beslissing van de stafhouder

Mr. X heeft in zijn communicatie met de onderzoeksrechter de inhoud van briefwisseling en gesprekken met de stafhouder kenbaar gemaakt.

Dat mr. X dit deed om zichzelf te verdedigen en te vermijden dat een verkeerde perceptie zou ontstaan, is geen rechtvaardiging.

Mr. X heeft door deze handelswijze art. 1 en 143 CDA geschonden die stellen:

Art. 1 CDA:

"De advocaat oefent zijn beroep op deskundige wijze uit met eerbiediging van het beroepsgeheim, van de essentiële plichten van onafhankelijkheid en partijdigheid, en met het vermijden van belangenconflicten, Hij eerbiedigt de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid, die aan het beroep ten grondslag

Art. 143 CDA

'De briefwisseling en de gesprekken tussen de advocaat en de stafhouder en tussen de advocaat en de voorzitter van de tuchtraad zijn vertrouwelijk. Behoudens andersluidende beslissing van de stafhouder en/of de voorzitter van de tuchtraad mag er voor de rechtsmachten noch tegenover derden gewag of gebruik van worden gemaakt.

Voor het tweede feit

dat de versie van het proces-verbaal van (...) 2024 van het eerste verhoor van mevrouw C dat mr. X heeft overgemaakt aan meester D zou verschillen van het exemplaar dat in het strafdossier steekt.

Mr. X stelde in zijn verklaring dat de versie die hij had overgemaakt aan meester D geen passage omvat over zijn vertrek, terwijl de versie die in het strafdossier steekt wel de passage omvat dat hij het verhoorlokaal heeft verlaten.

Mr. X stelt de passage zelf niet te hebben weggelaten en het PV dus niet te hebben gemanipuleerd maar denkt dat dit mogelijk iets te maken gehad zal hebben met de scanner op het ogenblik dat hij het dossier overmaakte aan meester D.

Deze uitleg voor het ontbreken van deze, toch niet onbelangrijke passage is weinig waarschijnlijk en zelfs ongeloofwaardig. Zijn verklaring al bij aanvang aan de verbalisanten en mevr. C te hebben meegedeeld vroegtijdig te moeten vertrekken en mevrouw hiermee geen probleem zou hebben blijken alvast niet uit het PV. Ook de reactie van mevrouw C bij aanvang van dat onderdeel van het verhoor, wijst op het tegendeel.

Er zijn bijgevolg aanwijzingen dat mr. X dit proces-verbaal wel heeft gemanipuleerd in een poging om het vroegtijdig verlaten van het verhoor te maskeren en bijgevolg een inbreuk pleegt op artikel 1 CDA.

Voor het derde feit

dat mr. X tijdens het verhoor het verhoorlokaal heeft verlaten en niet meer is teruggekomen waardoor mevrouw C gedurende geruime tijd van het verhoor geen bijstand had van een advocaat.

Mr. X ontkent niet het verhoor vroegtijdig te hebben verlaten en niet meer te zijn teruggekeerd. Hij meent dit te kunnen rechtvaardigen omdat hij een zitting te Brussel had om (...) u. waarvan hij zowel de verbalisanten als mevr. C voorafgaandelijk van in kennis had gesteld.

Gelet op de zwaarwichtigheid van het dossier, het betrof immers een dossier voor feiten van doodslag, heeft mr. X de belangen van zijn cliënte niet voldoende waargenomen door vroegtijdig dit eerste verhoor te verlaten en heeft hij aldus een inbreuk gepleegd op art 1 CDA. Nergens uit het dossier blijkt dat hij dit effectief zo heeft meegedeeld.

Voor het vierde feit

In de e-mail dd. 26.09.2024 aan stafhouder A deed mr. X bepaalde uitlatingen over meester D die mogelijks niet in overeenstemming zijn met de waardigheid en de kiesheid die van een advocaat mag worden verwacht.

Mr. X erkende deze uitlatingen te hebben gedaan doch geeft als motivering dat dit ter zijner verdediging was ten aanzien van de stafhouder doch deze uitlatingen niet publiekelijk heeft gedaan.

*Dergelijke uitlatingen zijn hoe dan ook niet passend en maken een inbreuk uit op art 1 CDA.
...*

Deze feiten worden u ten laste gelegd als een inbreuk op de eer van de Orde van Advocaten en op de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen.

2. Bestreden beslissing en hogere beroepen

De tuchtraad voor advocaten van de balies van het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent heeft op de zitting van 18 juni 2025, waarvoor Mr. X in deze tuchtzaak was opgeroepen, haar behandeld en in beraad genomen.

Bij beslissing van 17 september 2025 werden alle ten laste gelegde tuchtfeiten bewezen verklaard en werd voor de bewezen feiten aan Mr. X een sanctionering van twee maanden schorsing opgelegd.

Deze beslissing werd hem per mail van 18 september 2025 ter kennis gebracht.

Tegen deze beslissing tekende Mr. X hoger beroep aan bij aangetekende brief aan de diensten van De Post ter hand gesteld op (...) 2025.

De procureur-generaal heeft geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om een tegenberoep in te stellen, zoals voorzien door artikel 463, lid 4, Gerechtelijk Wetboek.

De stafhouder heeft evenmin van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.

3. Procedure en beoordeling

Procedure

Mr. X werd tijdig en regelmatig opgeroepen om te verschijnen voor de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten (verder de “tuchtraad van beroep”) op 28 januari 2026, waarna deze zitting werd verplaatst naar die van 14 januari 2026 en waarvan Mr. X verwittigd werd. Mr. X is ter zitting van de tuchtraad van beroep van 14 januari 2026 verschenen en heeft zijn verdediging mondeling voorgedragen.

De zaak werd behandeld en in beraad genomen.

De feitelijke omstandigheden die aan de oorsprong liggen van de voorliggende procedure, zoals vervat in de tenlasteleggingen in de bestreden beslissing, en de nu ten laste van mr. X ten laste gelegde feiten blijken uit de bestreden beslissing van 17 september 2025 en het tuchtdossier.

Beoordeling

Ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het hoger beroep blijkt, na onderzoek, regelmatig naar vorm en tijdig ingesteld en bijgevolg ontvankelijk.

Het al dan niet bewijs van de verweten tuchtfeiten

Om de redenen uiteen gezet in de bestreden beslissing, integraal bijgetreden en hier hernomen, is het aan Mr. X verweten tuchtfeit 1 ook in hoger beroep bewezen gebleken. Er was geen geldige reden waarom het geoorloofd zou zijn geweest aan de onderzoeksrechter de inhoud voor te leggen van een beslissing van de stafhouder opgenomen in een mail aan hem gericht op (...) 2024. Terecht stelt de bestreden beslissing dat in zoverre Mr. X dat nodig vond om "zich te verdedigen", andere mogelijkheden voorhanden waren om dat te doen.

Om de redenen uiteen gezet in de bestreden beslissing, integraal bijgetreden en hier hernomen, is het aan Mr. X verweten tuchtfeit 2 ook in hoger beroep bewezen gebleken. Het is bewezen dat het afschrift van het proces-verbaal van verhoor bedoeld in het tuchtfeit over gemaakt aan Mr. D niet de passage bevat betreffende het vertrek van Mr. X op een bepaald ogenblik, lopende het verhoor van de toen verdachte Mevr. C. Zijn uitleg dat hij geen verklaring heeft voor de weglating van de passage in dat afschrift, is geheel ongeloofwaardig, in de zin dat het ongeloofwaardig is dat die weglating niet door zijn toedoen zou zijn tot stand gekomen. Zo is zijn uitleg over een hiaat bij een scanner ongeloofwaardig, daar vooreerst ter zitting bleek dat Mr. X niet helder uiteen kan zetten wat precies de oorsprong is van de kopie van het verhoor dat hij aan Mr. D ter hand heeft gesteld, zoals zijnde een door hem gemaakte kopie, dan wel deze die hij kreeg van de griffier van de Onderzoeksrechter na afloop van het verhoor. Dat enige kopie afkomstig of ter hand gesteld door en in het gerechtelijk onderzoek gemaakt de wegmaking zou inhouden van de bewuste passage is geheel ongeloofwaardig. Het staat vast dat Mr. D een kopie heeft ontvangen van het verhoor waarin de genoemde passage is weggelaten. Het staat ten genoegen van recht vast dat in het gerechtelijk dossier betreffende de zaak waarin het kwestieuze verhoor is afgenomen, een tekst van het verhoor aanwezig is waarin de bewuste passage voor komt. Het staat vast dat Mr. X die kopie bedoeld in het ten laste gelegd tuchtfeit 2 aan Mr. D heeft ter hand gesteld. Dat door het toedoen van Mr. X een kopie van het verhoor is gemaakt, en aan Mr. D ter hand gesteld, waarbij de tekst van de inhoud en het verloop van het bewuste verhoor is gemanipuleerd door weglating van de passage betreffende zijn vertrek, is bewezen. Het in het ten laste gelegde tuchtfeit 2 bedoelde opzet te verbergen dat hij in de loop van dat verhoor de bijstand gegeven aan zijn cliënt heeft stop gezet, is op grond van de objectieve gegevens van het tuchtonderzoek en ingevolge het onderzoek ter zitting van de tuchtraad van beroep eveneens bewezen gebleken.

Om de redenen uiteen gezet in de bestreden beslissing, integraal bijgetreden en hier hernomen, is het aan Mr. X verweten tuchtfeit 3 ook in hoger beroep bewezen gebleken. Het staat vast dat mr. X lopende het verhoor, de bijstand aan zijn cliënt heeft onderbroken en hij het verhoorlokaal heeft verlaten. Ten onrechte voert hij aan dat “overmacht” hem heeft belet zijn taak als advocaat bedoeld in het ten laste gelegde feit verder uit te voeren, omdat hij, naar zijn zeggen na lang wachten (na een oproep in het kader van de zogenaamde Salduz-permanentie) voor het verhoor begon, en waarbij dat verhoor naar zijn zeggen langer uitliep dan hij kon verwacht hebben, elders in het land een andere cliënt in rechte moest gaan bijstaan. Van een advocaat als Mr X die opdrachten aanvaardt in het kader van de Salduz-bijstand hier bedoeld, kan en moet verwacht worden dat hij zich zo organiseert dat hij die bijstand niet moet onderbreken om de hier aangehaalde reden. Dit is geen overmacht die zou beletten dat het tuchtfeit 3 hem niet toerekenbaar zou zijn. Bovendien blijkt, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, uit de reactie van de als verdachte verhoorde dame geenszins dat zij afstand had gedaan van haar recht op bijstand voor de verderzetting van het verhoor of dat zij Mr. X van die gevraagde bijstand voor de nog resterende tijd en het nog resterende deel van het verhoor had ontslaan. Dit feit is bewezen.

Na onderzoek door de tuchtraad van beroep en ingevolge het onderzoek ter zitting zijn de feiten van tuchtfeit 4 niet bewezen gebleken. Het blijkt niet dat de gedane opmerkingen ongepast zijn en het blijkt dat ze enkel aan de stafhouder zijn gedaan. Dat dergelijke berichten precies aan de stafhouder niet passend zouden zijn of een inbreuk zouden vormen op de beginselen bedoeld in artikel 1 Codex Deontologie is niet aangetoond. Zelfs indien dergelijke beweringen zonder enige gegrondheid zouden zijn, is het op deontologisch gebied een advocaat zoals mr. X op zich toegelaten dergelijke mededelingen aan zijn of een bevoegde stafhouder te doen (behoudens indien de mededeling zelf een strafbaar feit zou zijn, wat hem niet wordt verweten).

Samen gevat zijn in deze zaak enkel de tuchtfeiten 1, 2 en 3 bewezen gebleven.

Sanctionering

De door de tuchtraad in eerste aanleg vastgestelde sanctie van een schoring van twee maanden voor al deze feiten 1, 2 en 3 samen, is geen gepast antwoord op de hier nog bewezen verklaarde tuchtfeiten en is onevenredig met deze bewezen tuchtfeiten 1, 2 en 3. Gezien de aard van de feiten, alle samen te situeren in de wijze waarop Mr. X zijn werkzaamheden organiseert en terwijl zij alle gepleegd zijn ter gelegenheid van de behandeling door hem van dezelfde zaak of er raakvlakken mee hebben (zijnde de zaak bedoeld in het in de tenlasteleggingen genoemde verhoor), is het gepast om één straf op te leggen voor alle bewezen tuchtfeiten samen en de sanctionering niet uit te splitsen in telkens deelsanctioneringen.

Deze nog bewezen verklaarde feiten vormen wel een ernstige inbreuk op de beginselen van kiesheid, waardigheid en rechtschapenheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen. De nog bewezen gebleven ten laste gelegde tuchtfeiten zijn in strijd met een behoorlijke en deskundige beroepsuitoefening zoals bedoeld in artikel 455 Gerechtelijk Wetboek en artikel 1 Codex Deontologie.

Door zijn handelswijze als omschreven in de bewezen tuchtfeiten heeft Mr. X immers ook het vertrouwen geschonden van de rechtzoekende die recht heeft op vertegenwoordiging en bijstand van een advocaat die zich behoorlijk organiseert en die behoorlijk communiceert met leden van de rechterlijke macht. Dergelijke praktijken ondermijnen het vertrouwen van de burger in de advocatuur. Zij ontnemen aan de betrokken advocaat het vertrouwen dat confraters, cliënten en de magistratuur doorgaans in hem stellen en dat essentieel is om het beroep van advocaat te kunnen uitoefenen.

De bewezen verklaarde feiten zijn bijgevolg ernstig. Een schorsing voor de duur hierna bepaald, is echter meer evenredig aan de nog bewezen tuchtfeiten, de aard en de ernst ervan, doch ook aan de gedragingen en de persoonlijkheid van Mr. X, die aantonen dat hij onvoldoende eerbied had voor de eerbiedwaardige beroepsuitoefening van het beroep van advocaat.

Gezien het blanco en dus gunstig tuchtverleden van Mr. X komt het gepast voor de schorsing van één maand, voor vijftien dagen daarvan, op te leggen met uitstel van de uitvoering van deze zoals bedoeld in artikel 460, lid 5 Ger. W., en dit gedurende een termijn van drie jaar vanaf heden onder de voorwaarde in de proefperiode geen nieuwe tuchtinbreuken te plegen die, ook nog na afloop ervan, bewezen verklaard worden of aanleiding geven tot een sanctionering op tuchtrechtelijk gebied. Het komt immers noodzakelijk voor, ter ondersteuning van Mr. X in zijn inspanningen de deontologische verplichtingen verder stipt na te leven, deze genademaatregel van het gedeeltelijke uitstel van tenuitvoerlegging van de opgelegde sanctionering afhankelijk te stellen van de voorwaarde dat in de proefperiode geen tuchtrechtelijke inbreuk wordt gepleegd, die ook nog na afloop daarvan leidt tot een tuchtrechtelijke veroordeling of het bewezen verklaren van het verweten tuchtfeit.

Men kan immers verhoppen en verwachten dat in hoofde van Mr. X een verbetering plaats vindt. Een effectieve sanctionering voor het geheel zonder uitstel opgelegd, zou zijn reclassering binnen de beroepsgroep der advocaten in deze zin nadelig kunnen beïnvloeden. Deze maatregel volstaat om een herhaling van dergelijke nalatigheden te vermijden daar Mr. X moet weten dat deze maatregel van het gedeeltelijk uitstel van de tenuitvoerlegging van de veroordeling tot een tuchtrechtelijke sanctionering bij een gepleegde tuchtrechtelijke inbreuk in de hierna bepaalde proefperiode, die leidt tot een tuchtrechtelijke veroordeling of een bewezen verklaring van het verweten tuchtfeit, ook nog na afloop van de proefperiode, kan verloren gaan en kan

leiden tot het horen opheffen van het uitstel heden verleend, op de wijze zoals bedoeld in art. 460, lid 5 Ger. W.

De bestreden beslissing moet derhalve worden gewijzigd.

De rechtspleging is verlopen in de taal voorgeschreven door de artikelen 457bis en 466 Gerechtelijk Wetboek.

4. Beslissing

De Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten,

beslissend op tegenspraak,

verklaart het hoger beroep ontvankelijk en deels gegrond,

bevestigt de bestreden beslissing in zoverre zij de tuchtvordering ontvankelijk verklaarde en de tuchtfeiten 1, 2 en 3 bewezen verklaarde, en doet ze teniet voor het overige,

spreekt Mr. X vrij van de feiten van het tuchtfeit 4,

legt aan Mr. X voor de bewezen tuchtfeiten 1, 2 en 3 samen een schorsing op van 1 maand,

zegt dat de tenuitvoerlegging van deze tuchtstraf zal worden uitgesteld voor 15 dagen van de schorsing van 1 maand, gedurende een periode van drie jaar vanaf heden, mits naleving van de voorwaarde dat binnen deze proefperiode geen nieuwe deontologische inbreuk wordt gepleegd die ook buiten die termijn van drie jaar leidt tot een tuchtrechtelijke veroordeling of tot het bewezen verklaren van deze nieuwe tuchtrechtelijke inbreuk,

Aldus gewezen door de eerste kamer van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten, samengesteld uit Caroline Vanderkerken, voorzitter, Rik Wilmots, Frank Cambien, Thierry Lammar, Frank Van der Schueren, assessoren,

Assessor Thierry Lammar bevindt zich in de onmogelijkheid om deze beslissing te ondertekenen zodat de uitspraak met toepassing van artikel 785, 1^e lid van het Gerechtelijk Wetboek, ondertekend wordt door de assessoren Rik Wilmots, Frank Cambien, Frank Van der Schueren, de secretaris en de voorzitter.

Uitgesproken in openbare zitting van 25 februari 2026, in aanwezigheid van Pim Vanwalleghem, advocaat-generaal, en Ludwig Evens, secretaris.

Rik Wilmots

Frank Cambien

Frank Van der Schueren

Ludwig Evens

Caroline Vanderkerken